№ 178 (305). Rok II. Warszawa, 10 sierpnia 1921 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU

NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM SWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 30 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 40 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 20 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 150 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy) o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 250 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 100 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji **5 mk.**

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03, albo Centrala Komendy Policji wewnętrzny 10 i 15.

Treść numeru 178-go.

1. *Z Komisarjatu Rządu:* **Areszt na czasopismo.**
2. **Ustawa o przymusowym ubezpieczeniu od ognia.**
3. **Rozporządzenie w przedmiocie zakładów kąpielowych dla ludności wyznania mojżeszowego.**
4. **Rozporządzenie w przedmiocie nabywania lekarstw przez ubogą ludność.**
5. **Sprawy aprowizacyjne.**
6. **Kronika.**
7. **Ogłoszenia.**

Z KOMISARJATU RZĄDU.

Areszt na czasopismo.

Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę na zasadzie art. 27 cz. 1 Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. 1919 Nr. 14 poz. 186), za przestępstwo w art. 129 cz. 1 ust. 2 i 6 Kod. Karnego przewidziane, obłożył aresztem w dniu 5-ym lipca r. b. numer 3 z datą 6 lipca r. b. czasopisma tygodniowego w żargonie p. n. „Der Glok".

USTAWA

z dnia 23 czerwca 1921 roku

o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych.

(Dokończenie).

Przepisy przejściowe.

Art. 39. Wszelkie dotychczasowe zobowiązania, z tytułu poboru składek ogniowych i wypłat odszkodowań pogorzelowych, tudzież wszelkie aktywa i pasywa Ubezpieczeń Wzajemnych budowli od ognia w b. Królestwie Kongresowem, z chwilą otrzymania mocy obowiązującej przez niniejszą ustawę — przechodzą na Polską Dyrekcję Ubezpieczeń Wzajemnych.

Art. 40. Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy przestają obowiązywać dotychczasowe przepisy, dotyczące ubezpieczeń publiczno-państwowych, a w szczególności dla b. zaboru rosyjskiego przestaje obowiązywać ustawa z dnia 10-go czerwca 1900 r. o Ubezpieczeniach Wzajemnych budowli od ognia w b. Królestwie Polskiem (Zbiór Praw Tom XII, Część I, wydanie z 1908 r.), tudzież dekret Naczelnika Państwa z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych dla Ubezpieczeń Wzajemnych budowli od ognia w b. Królestwie Polskiem (Dz. P. № 14, poz. 160).

Art. 41. Moc niniejszej ustawy nie rozciąga się w dziale ubezpieczeń przymusowych na b. dzielnicę pruską oraz na st. m. Warszawę.

Art. 42. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Skarbu. Datę rozciągnięcia działalności Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych na tereny województw, poza obrębem b. Królestwa Polskiego, ustali Minister Skarbu na wniosek rady nadzorczej.

Przejęcie przez Polską Dyrekcję Ubezpieczeń Wzajemnych ubezpieczeń budowli od ognia, na które zawarto umowy przed wejściem w życie niniejszej ustawy, może nastąpić dopiero po upływie czasu, na jaki umowy te zostały zawarte, lub też po ich rozwiązaniu w myśl warunków polisowych. Od tego czasu rozpoczyna się obowiązek ubezpieczenia w Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych.

Marszałek:
Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:
Witos.

Minister Skarbu:
w z. *Weinfeld*

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 5 lipca 1921 r.

w przedmiocie urządzenia i utrzymywania zakładów kąpielowych rytualnych (t. zw. mykw) dla ludności wyznania mojżeszowego.

Na zasadzie punktu 1 i 24 art. 2 oraz art. 10 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 roku (Dz. Pr. P. P. Nr. 63, poz. 371), zarządzam co następuje:

§ 1. Kąpielowe zakłady rytualne dla ludności wyznania mojżeszowego (t. zw. mykwy) w miastach, posiadających urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne, mogą być urządzane tylko w domach skanalizowanych, w miejscowościach zaś pozostałych zakłady te mogą być urządzane tylko w domach, zaopatrzonych w dostateczną ilość wody, uznanej przez władze sanitarne za zdatną dla celów kąpielowych.

Zakłady powyższe zasadniczo winny się mieścić na parterze; wyjątkowo być mogą urządzane w pomieszczeniach suterynowych z tem zastrzeżeniem, iżby zagłębienie suteren w ziemi nie przewyższało 2/3 wewnętrznej ich wysokości.

O ile zakłady te znajdują się w domach zamieszkałych, winny posiadać oddzielne wejście i nie mogą łączyć się z mieszkaniem.

§ 2. Zakłady, przeznaczone dla obu płci, winny posiadać dla mężczyzn i kobiet oddzielne pomieszczenia z oddzielnemi wejściami. W razie braku oddzielnych pomieszczeń dla każdej płci, winny być wyznaczone oddzielne godziny użycia kąpieli.

§ 3. Woda z zakładów kąpielowych winna być odprowadzona w miejscowościach skanalizowanych do kanałów, w miejscowościach zaś nieskanalizowanych, w sposób wykluczający zanieczyszczenie gruntu, a ustalony dla każdej miejscowości przez władze sanitarne i techniczne.

§ 4. Zakłady kąpielowe rytualne winny się składać z następujących pomieszczeń:

a) poczekalni,
b) rozbieralni,
c) pomieszczenia dla wanien,
d) pomieszczenia dla basenów,
e) kotłowni.

W zakładach tych mogą być oddzielne pomieszczenia dla parni, natrysków i fryzjerni.

Zakłady kąpielowe winny być zaopatrzone w oddzielne ustęby dla każdej płci, względnie w ogólny ustęp, o ile mężczyzni i kobiety korzystają z kąpieli w różnych godzinach.

§ 5. Wszystkie pomieszczenia winny być dostatecznie oświetlone ogrzewane, przewietrzane i utrzymywane w należytej czystości.

Ściany i sufity winny być gładkie, bez szczelin i pomalowane na kolor jasny.

Podłogi w pomieszczeniach dla wanien, basenów, parni i natrysków winny być z materjału nieprzemakalnego, bez szczelin, gładkie, łatwo zmywalne. Podłogi te winny posiadać odpowiednie spadki dla odprowadzania wody.

Wysokość pomieszczeń nie może być mniejsza niż 2,8 metra.

§ 6. Wanny winny być gładkie, bez szczelin, ustawione w sposób, zabezpieczający utrzymanie w czystości podłogi pod niemi i w około nich, oraz winny posiadać urządzenia do odprowadzania wody w sposób wymieniony w § 3 niniejszego rozporządzenia.

Wanny drewniane są niedopuszczalne.

§ 7. Ściany i dno basenów winny być z materjału nieprzenikalnego; krawędzie basenów winny się wznosić niemniej niż na 15 cm. nad poziom podłogi.

Baseny winny być zaopatrzone w odpowiednie urządzenia do opróżniania i napełniania wodą, która winna być zmieniana przynajmniej raz na dzień. Na noc baseny winny byc opróżnione i wymyte.

Woda t. zw. źródlana, o ile basen jest bezpośrednio z nią połączony, może być użyta do kąpieli po uznaniu jej przez władze sanitarne za zdatną do tego celu.

§ 8. Meble w zakładach kąpielowych rytualnych mogą być drewniane, gładkie; meble wyściełane winny być pokryte ceratą lub materjałem nieprzemakalnym.

W zakładach tych winna być dostateczna ilość szafek, półek, względnie wieszaków z przegródkami na odzież i bieliznę kąpiących się.

§ 9. W zakładach kąpielowych rytualnych winna znajdować się dostateczna ilość czystej bielizyy. Przybory toaletowe, jak: grzebienie szczotki i t. p. winny być utrzymywane w należytej czystości.

§ 10. Osoby, dotknięte chorobami zakaźnemi i skórnemi, oraz otwartą gruźlicą, nie mogą być dopuszczane do kąpieli, ani do pełnienia zajęć w zakładach kąpielowych rytualnych.

§ 11. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną karze na podstawie ogólnych postanowień karnych.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze b. zaborów: rosyjskiego i austrjackiego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego
w z. *Chodźko.*

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 4 lipca 1921 r.

w przedmiocie uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania niektórych lekarstw.

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. Praw № 63 poz. 371) zarządzam co następuje:

§ 1. Zamiast cen. ustanowionych rozporządzeniem Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 3 kwietnia 1920 r. w przedmiocie uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania niektórych lekarstw (Dz. U. № 33 poz. 194) za lekarstwa wyszczególnione w art. 1-go tego rozporządzenia, ustanawia się ceny następujące:

Za lekarstwa	podług	formuły	№	1 — 15	mk.
„	„	„	„	2 — 20	„
„	„	„	„	3 — 25	„
„	„	„	„	4 — 20	„
„	„	„	„	5 — 20	„
„	„	„	„	6 — 15	„
„	„	„	„	7 — 30	„
„	„	„	„	8 — 25	„
„	„	„	„	9 — 30	„

Za lekarstwa podług formuły № 10 — 30 mk.
" " " " 11 — 30 "
" " " " 12 — 30 "

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w b. zaborze rosyjskim i austryjackim od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego
w z. *Chodźko.*

Sprawy aprowizacyjne.

WYDAWANIE KART ŻYWNOSCIOWYCH.

Na wtorek przyszłego tygodnia t. j. dnia 16 b. m. biura okręgowe wydadzą rządcom domów dla rozdania ludności karty żywnościowe za miesiąc czerwiec. Kart wydanych na miesiąc maj, pomimo wydania nowych, niszczyć nie należy. W bieżącym tygodniu biura okręgowe dla publiczności czynne nie będą.

KRONIKA.

201 P. A. P. A. O.

Obchód rocznicy powstania i walk 201 p. a. p. ze względów natury technicznej w dniu 13 b. m. odbyć się nie może i dla tego został przeniesiony na wrzesień r. b. Dzień obchodu zostanie określony dodatkowo.

Komisja nadawcza odznaki 201 p. a. p. postanowiła wydać odznaki w dzień obchodu rocznicy i wzywa wszystkich byłych ochotników 201 p. artylerji polowej do zapisywania się na oznakę. Pierwsza lista zamknięta będzie w dniu 31 b. m. Druga edycja odznak będzie kosztowała znacznie drożej.

PROJEKT PODATKU.

W celu ustalenia na przyszłość podstaw do poboru podatku od koni, opracował magistrat projekt przepisów o poborze tego podatku dla przedstawienia go Radzie miejskiej. Od koni, utrzymywanych przez osoby trudniące się przemysłem przewozowym i rolnym podatek wynosi 1000 mk. od konia. Od wszystkich innych koni, utrzymywanych przez osoby prywatne — po 5000 mk. od konia.

RUCH POCIĄGÓW.

Dyrekcja wileńska podaje do wiadomości co następuje: zaczynając od dnia 6 sierpnia ustala się bezpośrednia komunikacja w jednym wagonie 2 i 3 kl. od Warszawy Gł. przez Brześć (poc. Or. 821/822) do Nowojelni (poc. Nr. 1052/1051).

Poczynając z dnia 7 sierpnia ustala się bezpośrednia komunikacja w jednym wagonie od Warszawy Wil. przez Białystok (poc. Nr. 751/752) do Grajewa (poc. Nr. 51/52).

CZERWONKA.

Wobec coraz częściej pojawiających się wypadków czerwonki, min. zdrowia zawiadamia, że Centralne biuro sprzedaży surowic i szczepionek przy państwowym Centralnym zakładzie epidemjologicznym w Warszawie, Langnerowska 2-b, posiada stale na składzie szczepionkę przeciwczerwonkową zapobiegawczą oraz surowicę przeciwczerwonkową leczniczą. Wyżej wzmiankowaną szczepionkę i surowicę można nabywać w państwowym Centralnym zakładzie epidemjologicznym, Langnerowska 2-b, codziennie od godziny 9—4 z wyjątkiem świąt, i w aptekach: Wendego, Krakowskie-Przedmieście Nr. 45, Tow. akc. Fr. Karpiński, Elektoralna Nr. 34, Biertümpfla, Marszałkowska 136, Mutniańskiego, Nowy-Świat 18. Należy żądac i we wszystkich innych aptekach.

POSADY DLA ZDEMOBILIZOWANYCH.

Biuro Prasowe M. S. Wojsk. komunikuje: Rada ministrów powzięła uchwałę, wzywającą ministerja cywilne, aby przy obsadzaniu posad w pewnych kategorjach czynności, przy równych kwalifikacjach kandydatów, dawały zasadniczo pierwszeństwo byłym podoficerom zawodowym oraz byłym majstrom wojskowym. Przy składaniu podania o posadę należy załączyć poświadczenie służby wojskowej. Podanie i załącznik wolne są od opłat stemplowych. W wypadku odrzucenia prośby, wbrew powyższym postanowieniom, należy wnieść zażalenie do ministra któremu dany urząd podlega. Poświadczenie służby traci swą ważność w razie wyroku sądowego z którym łączy się utrata praw do zajmowania urzędów państwowych i publicznych oraz po przekroczeniu 50 roku życia, jeżeli interesowany przedtem z przysługujących mu praw nie skorzystał..

W myśl rozkazu p. ministra spraw wojskowych do otrzymania poświadczenia służby mają prawo wszyscy podoficerowie zawodowi i majstrzy wojskowi po ukończeniu 12-letniej służby czynnej, z wyjątkiem tych którzy zostali usunięci z wojska na podstawie art. 6 rozp. R. O. P. z dnia 6 sierpnia 1920 r. o podoficerach zawodowych, względnie art. 9 rozp. R. O. P. z dnia 6 sierpnia 1920 r. o majstrach wojskowych.

Podoficerom zawodowym i majstrom wojskowym, którzy pragną wcześniej podjąć starania o uzyskanie posady, uprawnieni dowódcy mogą w wyjątkowych wypadkach wystawiać na rok przed upływem ustawowo określonego czasu obowiązkowej służby tymczasowe poświadczenie za ubiegły czas służby w wojsku.

Z Kasy Chorych.

Wykaz ambulatorjów:

1. Solec 93, telef. 221-38.
2. Sosnowa 4, tel. 198-79.
3. Żytnia 40, tel. 217-34.
4. Puławska 5, tel. 80-07.
5. Mławska 6/8, tel. 216-38.
6. Grochów, Grochowska 143.
7. Kaskada Dolna, dom Hausera.
8. Pelcowizna, aleja Wysockiego, dom Wysockiego.

Redaktor *J. Plewiński.*

Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 28-30, tel. 69-90.